

РЕШЕНИЕ

№ 7436

гр. София, 06.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Младен Семов

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9374** по описа за **2022** година докладвано от съдия Младен Семов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на А. Д. Г., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], ет.4, ап.8, предявена чрез адв. Ц. - САК, с адрес [населено място], [улица], ет.4, ап.19 срещу Решение от 30.08.2022 г. /без номер/, постановено по НАХД № 6759 по описа на Софийски районен съд /СРС/ за 2020 г., с което е потвърдено изцяло наказателно постановление /НП/ № 19-4332-011009 от 10.06.2019 г. на началник сектор на отдел Пътна полиция /ОПП/ при Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/. С посоченото НП на касатора е наложено административно наказание“ глоба“ в размер на 100 лева за нарушения на чл.6, т.1 Закона за движението по пътищата /ЗДвП/, „глоба“ в размер на 50 лева за нарушение на чл.137а, ал.1 и „глоба“ в размер на 10 лева за нарушение на чл.100, ал.1, т.1 ЗДвП.

С касационната жалба се твърди, че решението е неправилно, тъй като не са обсъдени събраните по делото доказателства и не е доказано по категоричен начин, че Г. извършил нарушенията за които е ангажирана административно наказателната му отговорност. Твърди се, че в случая била изтекла предвидената в чл.82 ЗАНН абсолютна погасителна давност и не следва да се налагат или изпълняват предвидените наказания.

Иска се отмяна на оспореното решение, както и присъждането на направените по делото разноски и пред двете съдебни инстанции.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция, редовно призован, не се явява и не изпраща представител, не изразява становище относно депозираната касационна жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Д. дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съобразно чл.218 ал.1 и ал.2 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само по наведените в жалбата касационни оплаквания, като за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, следи служебно.

Процесно обжалваното решение е валидно и допустимо. С оглед очергания предмет на спора, следва да се отбележи:

Процесната жалба е депозирана в законоустановения срок, от активно легитимирано лице, срещу акт, подлежащ на обжалване, поради което същата е допустима.

Разгледана по същество, жалбата се явява неоснователна, поради следното:

При постановяване на първоинстанционният съдебен акт, СРС е установил от фактическа и приел от правна страна, че:

На 28.05.2019 г. около 17:40 часа, в [населено място], на [улица], с посока на движение от [улица] към [улица], А. Д. Г. управлявал лек автомобил „Порше К. Турбо“, с рег. [рег.номер на МПС], собственост на дружеството „Фери Тейл“ ЕООД, като на кръстовището на [улица] с [улица] преминал на червен сигнал при работеща в нормален, автоматичен, режим светофарна уредба. Неправомерното преминаване било възприето от Л. К. – началник на ОПП- СДВР, който пътувал в служебния си автомобил от намиращата се в близост сграда на СДВР към ОПП. К. сигнализирал за нарушението на ОДЧ, като младши автоконтрольор при ОПП- СДВР В. Н., изпълняващ към момента служебните си задължения пред сградата на Българска народна банка, спрял за проверка във връзка с подадения сигнал управлявания от А.Г. и съставил акт за установяване на административно нарушение № 483079 от 28.05.2019 г. за нарушения на чл.6, т.1, предл. 2, чл.137а, ал.1 и чл.100, ал.1, т.1 ЗДвП. АУАН бил връчен на същата дата на касатора.

Въз основа на съставеният АУАН е издадено и процесно оспорваното НП.

Фактическата обстановка по делото е установена от Софийски районен съд въз основа на свидетелските показания на В. Н. и Л. К.; заповед № 2767/28.05.2019 г.; докладна записка, справка картон на водача; заповед № 8121к-9034/02.05.2019 и заповед № 8121з-515/14.05.2018 г. на министъра на вътрешните работи.

Съдът е кредитирал изцяло приложените по делото доказателства, приемайки, че съставеният АУАН и издаденото наказателно постановление са издадени от материално компетентни лица, при спазени срокове по чл. 34 ЗАНН за съставяне на АУАН, съгласно изискванията на чл.42 ЗАНН, като НП е без пороци, с кореспондиращо описание на нарушението с посоченото в АУАН.

От субективна страна СРС приел, че А. Г., е извършил деянията за които бил ангажирана административно наказателната му отговорност, виновно с пряк умисъл, като същият съзнавал общественоопасния им характер и е целял настъпването на общественоопасните им последици.

Настоящият касационен състав намира, че фактическата обстановка по делото е правилно установена при спазване принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК, във вр. с чл. 84 от ЗАНН, противно на твърдяното в касационната жалба. Събрани са писмени

доказателства и веществени доказателствени средства, относими към всички факти, включени в предмета на доказване. Изводите за осъществяването на правно релевантните факти са направени след обективно, всестранно и пълно обсъждане на приобщения доказателствен материал в неговата съвкупност. В решението е обективирана извършената от съда дейност по оценка на доказателствата, като са посочени фактите, които са приети за установени и доказателствата за това.

Като следствие - правилни и обосновани се явяват и изводите на районния съд, че касаторът е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушенията по чл.6, т.1 ЗДвП, чл.137А, ал.1 ЗДвП и чл.100, ал.1, т.1 с.з.

Анализирайки всички доказателства, правилно районният съд е приел, че нарушенията са безспорно установени и доказани, както и, че наложените административни наказания са законосъобразно определени, като вид и размер, съответстващи на установените нарушения.

Като следствие от съдебната проверка, настоящият състав счита, че правилно първонистанционният съд е приел и липсата на основание за прилагане на института на погасителната давност по чл.82 от ЗАНН. Същият е неприложим и във връзка с възраженията, изложени в процесната касационна жалба. Следва да се отбележи, че посочената норма въвежда давност относно изпълнението на наложеното наказание, а не давност относно образуване на наказателното преследване. В този смисъл следва да бъде отбелязано, че процесното наказателно постановление, като обжалвано не е влязло в сила, поради което и не може да се приложи давността по чл.82 от ЗАНН.

В допълнение и за пълнота на съдебната проверка, следва да се посочи още, че съгласно чл. 11 от ЗАНН за обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилага Наказателният кодекс.Текста на чл. 80 ал. 1 т. 5 от НК предвижда, че този срок е три години. Срока започва да тече от датата на извършване на нарушението и се прекъсва, ако се предприемат действия по преследване. Ако не бъдат предприети действия в 3 годишния срок от извършване на деянието, административно-наказателното производство следва да бъде прекратено, а електронният фиш може да бъде отменен. Издаването /на 10.06.2019 г./ и връчването /на 15.05.2020 г./ на наказателното постановление обаче, безспорно представляват такива действия.

Извън посоченото, в случая не може да бъде прието, че процесните нарушения представляват маловажен случай по чл.28 ЗАНН.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо от АПК, Административен съд София – град, XIII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 30.08.2022 г., постановено по НАХД № 6759 по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 21- ви състав за 2020 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.